

[Bouet.]

telse, at saaledes som Forholdet har udviklet sig mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, efter som Arbejderorganisationerne har vokset sig saa store og saa stærke, som de har, saaledes at det faktisk er dem, der er afgørende med Hensyn til de økonomiske Forhold paa Arbejdsmarkedet herhjemme, vil det være ganske unødvendigt at gennemføre en Lov som denne. Thi ude omkring i Erhvervsvirksomhederne skal de nok, ogsaa Tillidsmændene, og ikke mindst de, passe paa, at der ikke finder Misbrug Sted med Hensyn til Overarbejde. Jeg ved i hvert Fald, at i de Virksomheder, jeg er beskæftiget med, skulde vi snart have Tillidsmændene, hvis det viste sig, at vi iværksatte Overarbejde, der var unødvendigt; det vilde saare hurtigt blive bremset. Det er ogsaa min Opfattelse, at saaledes er det i Almindelighed ude omkring i Erhvervsvirksomhederne: Arbejderne har gennem deres Tillidsmænd fat i den tunge Ende. Et Lovforslag af denne Karakter er derfor i og for sig ganske unødvendigt, og jeg kan ikke rigtig indse, hvorfor den højtærede Socialminister har fremsat det, naar der maaske var Mulighed for, at vi paa andre Omraader kunde komme til et Resultat.

Rager: Dette Forslag er jo, som allerede nævnt af tidligere Ordførere, et Gengangereforslag, og jeg skal derfor ikke optage Tiden ret længe med at omtale det. Vort Parti er som i tidligere Aar villigt til at medvirke til en Gennemførelse af Forslaget, eventuelt med de Ændringer, som man i et Udvalg maatte kunne blive enig om, fordi de viser sig nødvendige for at sikre den Tilslutning, som nu engang er nødvendig under de politiske Forhold, vi for Øjeblikket arbejder under.

Der er i Dag til Rigsdagens Medlemmer kommet en Skrivelse fra De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark. De samvirkende Købmandsforeninger peger paa, at det under visse Forhold kan være generende for dem, hvis dette Forslag blev vedtaget; de gaar saa langt, at de siger, at en Lovgivningsforanstaltning, hvorefter Købmændene skal foretage en upaakrævet Udvidelse af Personalet, vil, selv om Udvidelsen er af midlertidig Karakter, kunne faa uberegnede skadelige økonomiske Konsekvenser. Hvis disse Konsekvenser er „uberegne-ede“, saa var det dog værd at tage et Arbejde op for at beregne dem. Det er muligvis Meningen, at de er uberegnelige; dette kan jeg imidlertid ikke rigtig tro.

Men selv om jeg altsaa kan fremføre Detailkritik over for Købmændene, vil jeg sige, at det kan jo godt være, Forholdene paa visse Tider af Aaret ligger saadan, at man bør tage det Spørgsmaal, der her er fremsat, op til Overvejelse. Paa den anden Side, hvis alle de forskellige, der kan blive ramt af Loven, vilde komme med Indvendinger med Hensyn til de Forhold, der vilde ramme deres Virksomhed, ja, saa vilde der næppe blive noget stort Omraade tilbage for hele Loven — hvis man altsaa skulde tage Hensyn til disse Indvendinger. En saglig Undersøgelse af de direkte Indvendinger, der fremsættes, ligger imidlertid inden for den Linie, jeg altid gerne følger.

Denne Henvendelse giver mig i øvrigt Anledning til at spørge Ministeren om Definitionen i § 1, hvorefter denne Lovs Bestemmelser kommer til Anvendelse paa „Arbejdere“, der er beskæftiget — og saa staar der remset op en Række Punkter, fra a. til f. Dette „Arbejdere“, mon det egentlig fuldstændig dækker? Spørgsmaalet er nemlig, om det ikke er Meningen, at Lovens Bestemmelser skal omfatte Arbejdere og Funktionærer, og vil Loven i sin nuværende Affattelse omfatte baade Arbejdere og Funktionærer? Jeg er ikke helt klar over det, og der er jo en stærkt flydende Grænse her. Forholdet er sikkert det, at Funktionærerne i ikke faa Tilfælde i langt højere Grad end Arbejderne trænger til den Beskyttelse, som Loven kan give. Jeg har selv opfattet det saaledes, at det i Virkeligheden gælder baade Arbejdere, Funktionærer og ligestillede, men jeg vil gerne paa den nu givne Foranledning bede Ministeren om en Udtalelse paa dette Punkt.

I øvrigt kan jeg hermed slutte med en anbefaling i Princippet af Lovforslaget.

Socialministeren (Steincke): Maa jeg begynde med en almindelig Udtalelse om mine taknemmelige Følelser over for den Maade, hvorpaa man har drøftet Forslaget, og derefter sige til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, at jeg er fuldkommen enig med ham i, at det afgørende for Statsmagten, for Rigsdagen, for Lovgivningsmagten for Tiden, saaledes som Forholdene ligger, det er at fremskaffe Arbejde ad alle de forskellige Veje, hvor dette er muligt. Heroverfor at hævde, saaledes som den ærede Ordfører for de Konservative gjorde, at man principielt er imod, at et Spørgsmaal af denne Karakter tages bort fra Organisationernes Afgørelse, det siger i mine Øjne ikke meget, naar Forholdene har vist,